

D'un any

VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

Mas no encontren lo carrer.
Ausiàs March

Absurdament el cel s'omplia de jardins.
Esclataven les altes carcasses de les falles.
Tota València lluia una foguera alegre:
Ens donava la festa i la fàcil metàfora.
Jo cenyia la teua cintura en la penombra.
Jo respectava el teu silenci dolorós.
Recolzats en el ferro de la barana...
Vacil·laven els llums dels castells en els teus ulls humits.
Músiques populars pujaven per les cuixes.
S'obrien damunt nostre els jardins instantanis.
Jo assumia una amarga responsabilitat.
Assistia en silenci al teu amarg silenci
No cenyia la teua adorable cintura.
L'un al costat de l'altre, contemplàvem València.
Vaig sentir el teu braç que buscava el meu braç.
Fa deu anys, fa vint anys, fa trenta anys, jo no ho sé.
Era en una terrassa humil en els afores.
Tots el veïns pujaren i miraven València.
Els agradava molt la nit de Sant Josep.

ANDRÉS ESTELLÉS, Vicent (1971): *Llibre de meravelles*. València:
L'Estel (1a edició) / Tres i Quatre (2a edició, 1972).